

Beszámoló

Az elmúlt évben mondhatom, hogy „elvonulásban” éltem és szinte teljesen csak a megpályázott regény írásával foglalkoztam. Ennek a munkafolyamatnak a létrejöttében nagyon sokat segített az ösztöndíj, ezáltal koncentráltabban és folyamatosan tudtam dolgozni. Ezen folyamat alatt sok elképzelés változott vagy ha úgy tetszik tovább fejlődött azokhoz az elképzelésekhez képest melyeket a pályamunkámban leadtam. Azért használtam a „fejlődés” szót, mert valóban, az írás ideje alatt csak gyarapodott és nőtt a szövegtömeg ahogyan a regény szerkezete is. Az is világossá vált számomra nagyon hamar, hogy ez a készülő könyv már a szerkezeti munkánál túlnőtte a kisregény jelzőt. Ezzel szemben viszont a munkafolyamat menete megegyezett az előzőleges pályázati munkában feltüntetett elképzeléssel. Mivel a kézirat terjedelme az elejétől kezdve folyamatosan csak nőtt, így a nyersanyag „feldolgozása” után (ez valóban nem ölelt fel többet az első negyedévnél) elkezdtem a szerkezetét összerakni párhuzamosan a karakterek pontosabb és egyre mélyülő kidolgozásával, amely a vártnál sokkal több időt vett fel, hiszen a folyamat alatt újabb perspektívákat fedeztem fel és egyre bonyolultabbá vált a szerkezet, a karakterek közötti kapcsolati és történeti háló.

változások

Sokáig egyes szám első személyben tudtam elképzelni a narrátor perspektíváját, viszont már a szerkezet létrejöttekor világossá vált, hogy ez lehetetlen lenne, annál is inkább, mert annyira a sajátom ez a történet, hogy úgy éreztem ez a szemszög befolyásolná a szövegek objektivitását, így az egyes szám harmadik személyben lett felépítve, mely szervesen meghatározta úgy a szerkezeti felosztást, mint a saját távolságtartásomat a történettől, így nem váltak öncélúvá a szövegek. A szerkezeti felosztás is szinte a duplájára nőtt az előzőleges elképzelésekhez képest, melyeket majd a későbbiekben részletezni fogok. Sajnos mivel a munkafolyamat során párhuzamosan dolgoztam a különböző fejezetekkel és folyamatosan fejlődött mindegyik, így egyelőre nem is publikáltam ebből részleteket és nem is fejeztem be teljesen egy fejezetet sem, viszont nagyon sok rész már megíródott ebből. Egyrészt mert írás közben rájöttem, hogy egy másik szálat is be kell vezetnem a történeti szálba és emiatt a már megírt és írás alatt lévő szövegrészek is rengeteget változtak, emellett pedig sikerült elkészítenem egy olyan interjút is a történet „főgonoszával” melyre az elején nem is gondoltam, sőt mi több nem is reménykedtem benne, hogy sikerülhet. Ezzel szemben

viszont a stabil történeti szál, mely kiforrott és végleges, a szerkezeti elképzelést szeretném szemléltetni a továbbiakban.

az utolsó szabad park (cím) – szerkezet és történeti szál

1. fejezet – *ahol a zaj lakik*

A regény egy vonatút leírásával kezdődik az események megtörténte után nyolc hónappal. Az Anya és az Apa utaznak a megyei posta nagyfőnökéhez, hogy elmeséljék a teljes történetet, hogy mit tett az anyával a kisebb beosztásban dolgozó alkalmazottja (Melánia) abban a reményben, hogy majd valamilyen megnyugvásra lelnek, hiszen a hatóságok félvállról vették az ügyüket. Egyben ez a bevezetés, a történet itt kezd építkezni és a másodlagos szál is ebben a kezd kibontakozni melyben Melánia (a nagyfőnök alkalmazottja) fontolóra veszi az anya elrablását egy félreértett telefonbeszélgetés miatt, amely egy sikkasztást fedne fel, amely a megyei posta legfelsőbb szintjéig és néhány politikusig vezethető vissza. Ezzel együtt egy szegény család harcát mutatja be egy rendszerrel szemben, annak utolsó szalmaszáleit, hiszen abban a reményben utaznak el a megyeszékhelyre, hogy majd igazságot szolgáltatnak a viszontagságos időszak miatt. Ugyanakkor ebben a fejezetben kerül bemutatásra az a kis székelyföldi falu, ahol a regény második része játszódik és amely szerves részét képezi a végkifejletnek, hiszen a feloldozást végül a család ettől a falutól nem kapja meg. Becsapásokról, előzményekről a postai átverések kísérleteinek leírásáról szól.

2. fejezet – *oltott mész* - hétfő

Az események előtti nap. Az Anya megérzésszerű álma, amely intő jelként jelenik meg, viszont ezt figyelmen kívül hagyja. A főnöknő itt már a gyakorlatban is kezdi megszervezni az elrablást. Az Apa szemszöge ettől a fejezettől különválik. A tehetetlenségről szól, az elrendelt dolgok kényszerű megtörténéséről, a megérzések fontosságáról.

3. fejezet – *három egyszerű szó* - kedd

A cselekmény kezdete. Az elrablás napja. A családtagok mindegyikét furcsa megérzések gyötrik kivéve az Anya karakterét. Egyedül ő nem figyel az intő jelekre. Ugyanakkor az erős kapcsok és kapcsolódások, intuíciók megjelenése. Afféle mágikus realizmus, ahogy a család kutyája sok év után hazatér és vonít a ház lépcsőjén. Ahogy a gyerekek megérik, hogy valami baj történt és ahogy az Apa csak összeszedi a dolgait és haza utazik munkáját hátrahagyva. Melánia furcsa és megmagyarázhatatlan hívásai a két szülő irányába ezzel is

bizonyítékot szolgáltatva, ez a botlás pedig a későbbiekben bizonyítékul szolgál majd az elrablás kapcsán.

4. fejezet – *tökéletes idegenek* – szerda

Az Apa megérkezése. A család és a rokonok valódi arca, amikor mindenki az Apát hibáztatja, aki nem tudja mit is tegyen. A rendőrség megjelenése és a gyermekek felhasználása a bizonyítékok eltusolására hiszen még csak kisgyerekek, megbízhatatlannak titulálják őket és az emlékeiket egyaránt. A falu pletykálása itt kezdődik, ezzel is bemutatva a közösség viszonyát a hasonló helyzetekhez, a segítségnyújtás fokmérője. Ebben a fejezetben alakul át a népes családi ház, egy néptelen, kihalt helylélyé mely mintha egy szürkezóna peremére csúszna hirtelen. Ahogyan a család életébe betör a bürokratikus rendszerszintű elnyomás. Ugyancsak ebben a fejezetben kezdenek a karakterek fejlődni. Először az Apa, aki teljes kétségbeesésében összeomlik, viszont éppen ettől a töréstől tud majd szintet lépni és kezd hinni, majd ennek következtében a nagyobb testvér hirtelen felnőtté válik, hiszen ő vigasztal mindenkit, ő próbál helytállni bár nem is érti az egész helyzetet még. Eközben a másik szál (a postai szál) mindezt ellensúlyozva, egyre feszültebb helyzetek és párbeszédok egymásutánját írja le, hiszen az Anya halála szinte már biztos, a rablókra bízott feladat elintézve így a hangsúly a bizonyítékok eltüntetésére terelődik. Szintén ebben a fejezetben gyűjtják fel a postát a bizonyítékok nagyrészeivel együtt.

5. fejezet – *kölcsön koporsó* – csütörtök (1)

Egyre inkább a falusiak viszonyulása, a kis közösség működése kerül előtérbe, miközben a család egyre inkább kétségbe van esve. A tetőpont, amikor csodával határos módon egy közös, kétségbeesett családi imádság után nemsokkal az Anyát megtalálják szinte holtan egy zsákban a postahivatal megyei székhelyétől nem messze. A román igazságszolgáltatás, az egészségügyi szervek viselkedése, hozzáállása. A folytonos megalázások egy félholt nővel szemben. Egy falu reakciója egy menekülésre.

6. fejezet – *az utolsó szabad park* – csütörtök (2)

A nagy találkozás. Az Apa megérkezik a rendőrségre és meglátja a szinte félholtra vert feleségét. A vizsgálatok leírása, a törvényszéki orvos diagnózisa. A történet valós dokumentumainak a bemutatása. A hazaút. Találkozás a gyerekekkel. Placebómegnyugvás. Az Anya karakterfejlődése, újjászületése, akit a családja iránti szeretet tart életben. A falu viszonya a helyzettel szemben. Az álkeresztény értékrend valós megnyilvánulásai.

7. fejezet – *ahol a csend lakik*

Kevesebb történetmesélés, sokkal inkább a történetek hatásainak lecsapódása. A szereplők viszontagságai a történetek után. Depressziós Apa, gyógyulófélben lévő Anya, miközben a nyomozás még tart. Melánia betör a családi házhoz a férjével. A nagyfőnök kétségbeesett reakciói. Az Apa álma, megvilágosodás. Itt pedig visszacsatol a történet vége a kezdeti jelenethez, amelyből a gyanú Melániáról a nagyfőnökre terelődik és tisztává válik a nagy egész. Illetve ebben a fejezetben bontakozik ki igazán a történet valós kérdése, hogy egy ilyen történés után, egy kis székelyföldi, zárt közösségben élve vagy halva jobb?

Ezúton is ismét köszönetemet fejezném ki a bizottság tagjainak, hogy bizalmat szavaztak az ötletemnek és nekem. Remélem ez a rövid leírás azt igazolja, hogy ez továbbra is olyan könyv lesz melynek meg kell születnie, ugyanakkor sok tanulsággal szolgálhat, elsősorban annak a közösségnek, amelyről szól, másrészt általánosságban megtalálja az olvasói körét majd. Természetesen ez a leírás akár a szerkezetről, akár a kötet mondanivalójáról még sok oldalon át folytatódhatna, viszont úgy gondolom ezzel is jól érzékelttem mindezek mélységét és súlyát.